

MEDEDELELSER

Nr. 6. Juli 2001

49. Møde med Præsidenten for Østre Landsret - Bl.a. rejseforhold - Salær
50. Agenter - Afgiftsunddragelse - Manglende retskendelse
51. Langvarig sagsbehandling - Menneskerettigheder - Forlig ved Menneskerettighedsdomstolen
52. Vidner, sagkyndige - Tilstedeværelse under domsforhandling
53. Beviser - Genkendelse med 100% - Vidner
54. Forsvarerbeskikkelse - Tilbagekaldelse - Klageretskendelse
55. Rettergangsfejl - Forsvarerbeskikkelse - Hjemvisning
56. Røveri - Forsøg - Forsæt - Aflytninger - Tolke - Beviser
57. Skatteunddragelse - Aktieavancer - Tilregnelser
58. Røveri - Straffudmåling
59. Kriminalregisteret - Sædelighedsforbrydelser

Diverse årsberetninger, Kriminalforsorgens oversigt over domme til samfundstjeneste samt retsmedicinske og -psykiatriske seminarer

Danmarks Domstole - Visioner og værdier

LANDSFORENINGEN AF BESKIKKEDE ADVOKATER

Postbox 1051
1007 København K
Telefon 3311 7522
Telefax 3332 4775

Landsforeningens bestyrelse:

Thomas Rørdam
formand, København

Mogens Juhl
næstformand, Odense

Michael Abel
Holbæk

Karen Marie Dyekjær
Esbjerg

Hans Kjellund
Århus

Mona Martens
Aalborg

Niels Forsby
København

Sven-Erik Poulsen
København

Ansvarshavende redaktør:

Elsebeth Rasmussen

Oplagstal: **1090**

Formandens adresse:

Postbox 9017, 1022 København K

Telefon 3312 4540
Fax 3393 4540

Som det vil fremgå af teksten til venstre, har foreningen fået ny bestyrelse ved generalforsamlingen i maj 2001, der blev afholdt i Horsens med godt 60 deltagere. Resten er uændret, både kontingent (de sidste bedes finde girokortet frem), revisor, sekretær osv.

Sekretæren har haft travlt, derfor er der ikke udsendt noget hæfte siden nr. 5 i maj. Men der ligger masser af færdigskrevet materiale, kilderne er ikke ved at dø ud.

Ideerne heller ikke. Hvis foreningens medlemmer ligger med forholdsvis friske kendelser om varetægtsfængsling af mere generel interesse, herunder særligt spørgsmålet om isolation, medtages de gerne, evt. i et temahæfte om grundlovsforhør, som er på bedding.

Landsforeningens Meddelelse 49/2001

PRÆSIDENTEN for ØSTRE LANDSRET

Den 22. juni 2001
J.nr. 85A-ØL-5-00

Landsforeningen af Beskikkede advokater
V/formanden, advokat Thomas Rørdam

På mødet mellem Landsforeningen og Østre Landsret den 22. september 2000 bvede jeg at vende tilbage til nogle af de drøftede spørgsmål.

Efter at jeg nu har haft lejlighed til at drøfte spørgsmålene på et plenarmøde for landsrettens dommere og et af spørgsmålene med statsadvokaterne i Østre Landsrets kreds, kan jeg meddele følgende:

- 1) For så vidt angår punkt 8, praksis vedrørende rejseforbehold, er det landsrettens opfattelse,

at der er tale om konkrete afgørelser, som tager i betragtning 1) sagens størrelse og 2) betydning for tiltalte samt 3) forsvarerens eventuelle hidtidige beskæftigelse med sagen på den ene side, og 4) den geografiske afstand på den anden side, og

at landsretten vil være åben over for argumenter fra forsvarerne, også efter et i beskikkelsen taget forbehold.

- 2) For så vidt angår punkt 10, godtgørelse for udarbejdelse af materialesamling og salærfastsættelse i store sager, var der enighed om, at rimelige udgifter til udarbejdelse af materialesamlinger vil kunne tages i betragtning ved salærfastsættelsen, jf. herved Højesterets meddelelse i Advokaten 4/1998.

- 3) Hvad endelig angår punkt 11, opgavefordeling i forbindelse med oplæsning af dom og forklaring i straffesager, var der enighed om, at det står anklagemyndigheden og forsvarerne frit for inden domsforhandlingen at aftale, hvem der læser hvad op. Hvis intet andet er aftalt, forestår anklageren oplæsningen af dom og forelæggelse. Denne ordning kan statsadvokaterne tilslutte sig.

Ziegler / Finn Haargaard

Agenter - Afgiftsunddragelse - Manglende retskendelse

Retsplejelovens § 754 c, straffelovens § 289

5 personer tiltalt for groft smugleri af 580.600 cigaretter fra Litauen. Politiet lod en politimand P køre sammen med chaufføren fra et privat firma. Det var ikke en foranstaltning omfattet af RPL § 754 a. Efter ankomsten til destinationen udøvede P imidlertid en aktiv indsats, idet han bl.a. spurgte, hvem der skulle modtage lasten, ligesom han bad om underskrift på et fragtbrev.

Der forelå periculum in mora, jfr. § 754 c, stk. 3, 1. pkt., men det var en fejl - om end en formel overtrædelse - at man efterfølgende undlod at indhente en retskendelse. Denne fejl kunne imidlertid ikke tillægges betydning ved strafudmålingen.

Straffe på 3-6 måneders fængsel til medvirkerne. Der var i landsretten dissens for samfundstjeneste. Hovedmanden H 1 år, der tillige omfattede besiddelse af 63 g kokain med henblik på videreoverdragelse. (Tillige refereret i uddrag i U 2000.2309 VL).

V.L. 2. afd. a.s. S-3523-99, 10/8 2000

5 personer i alderen 25-49 år var tiltalt for groft smugleri ved at have deltaget i indsmugling af 580.600 cigaretter, skjult i et læs træ fra Litauen, hvorved statskassen blev unddraget 757.000 kr. i told og afgifter. H var yderligere tiltalt for besiddelse af 63 g kokain med henblik på videreoverdragelse.

H erkendte smugleriet, de øvrige nægtede sig skyldige.

Byretten lagde til grund, at H bestilte trælasten og fik en af de medtiltalte til at aftale fragten med DFDS og sørge for videre transport til den ønskede adresse (der er i byrettens dom herefter i detaljer redegjort for hver enkelts rolle og forsæt, ER).

En af de tiltalte blev frifundet på grund af manglende forsæt, og da H var stofmisbruger, antog man, at der alene var opbevaring og ikke forsæt til overdragelse.

H fik fængsel i 1 år, de øvrige dømte straffe på 3, 4 og 6 måneder. De skulle in solidum betale told og afgifter med 757.000 kr.

(Der er i byretsdommen og den medsendte retsbog ikke spor af diskussion om agentvirksomhed, ER)

Sagen blev anket til landsretten.

H nedlagde påstand om frifindelse i narkotikaforholdet og i øvrigt formildelse.

De tre øvrige dømte i forhold 1 påstod frifindelse, subsidiært formildelse. Anklagemyndigheden påstod den frifundne dømt og påstod tiltalen ændret, således at der nøje blev redegjort for hver enkelts aktiviteter i forbindelse med indsmuglingen. (Forsvarernes reaktion herpå ses ikke af dommen, ER)

Forsvarerne for to af de tiltalte gjorde **også for landsretten** gældende, at den politimand, der kørte med i lastbilen fra Fredericia til den aftalte destination i Svenstrup, optrådte som politiagent, jfr. RPL § 754 a, og at politiets indgriben i sagen ved at formå toldvæsenet til at undlade at stoppe leverancen, da det blev opdaget, at der var cigaretter skjult i træet, har ført til en udvidelse af den strafbare handling og kredsen af medvirkende personer. Disse forsvarere gjorde gældende, at en eventuel straf skulle bortfalde eller i det mindste nedsættes.

Anklagemyndigheden bestred, at den foreliggende situation var omfattet af reglerne om politianvendelse af agenter under efterforskningen.

Under landsrettens bevisførelse blev den pågældende politiassistent P ført som vidne.

Landsretten fandt de tiltalte skyldige, også den frifundne fra byretten (præmisserne herfor udelades, ER).

Henset til mængden blev H dømt for besiddelse af narkotika, delvis med henblik på videreoverdragelse. H var i 1999 blevet dømt for en række yderligere forhold.

Der citeres vedr. spørgsmålet om anvendelse af agent fra side 5 i landsrettens dom:

"DFDS havde fået besked om, at den sending træ, hvori de indsmuglede cigaretter befandt sig, skulle transporteres til X-vej i Svenstrup. Herefter og efter oplysningerne om den måde, transporten fandt sted på, findes den omstændighed, at transporten efter aftale med politiet blev foretaget af en chauffør fra et privat firma og en politiassistent ikke i forhold til de tiltalte at indebære en tilskyndelse foranlediget af politiet til at udføre eller fortsætte lovovertrædelsen. Der er derfor ikke ved transporten af cigaretterne truffet foranstaltninger, der er omfattet af retsplejelovens § 754a. Efter ankomsten til Svenstrup udøvede politiassistent P efter de foreliggende oplysninger

imidlertid en aktiv indsats, idet han bl.a. spurgte, hvem der skulle modtage lasten, ligesom han bad om en underskrift på et fragtbrev.

Efter det foreliggende må politiassistentens adfærd karakteriseres som en foranstaltning, hvorved de personer, han var i kontakt med, blev tilskyndet til at udføre eller fortsætte en lovovertrædelse.

Foranstaltningerne kunne efter det oplyste om sagens karakter og de tidsmæssige aspekter ikke være foretaget med den forsinkelse, det ville medføre, hvis politiet skulle afvente retskendelse, idet øjemedet i så fald ville forspildes, jf. retsplejelovens § 754c, stk. 3, 1. pkt. Politiet skulle imidlertid efterfølgende efter retsplejelovens § 754c, stk. 3, 2. pkt., have forelagt sagen for retten.

Ved vurderingen af foranstaltningerne må det lægges til grund, at kravet til mistankens styrke i retsplejelovens § 754a, nr. 1, var opfyldt.

Indikationskravet i retsplejelovens § 754a, nr. 2, var også opfyldt, ligesom efterforskningen angik en overtrædelse af straffelovens § 289, 2. pkt., hvorfor kriminalitetskravet i § 754a, nr. 3, ligeledes var opfyldt.

Da betingelserne for at anvende en politimand som agent herefter var opfyldt, foreligger der alene en formel overtrædelse i form af manglende indhentelse af retskendelse, hvilket ikke kan tillægges betydning for strafudmålingen."

Straffen til H fandtes passende. Den mest aktive af medhjælperne fik fortsat 6 måneder, de øvrige 3 måneders fængsel. Der var ikke grundlag for at gøre straffene betinget af samfundstjeneste. (Dissens for så vidt angik straffene på 3 måneders fængsel).

Landsforeningens Meddelelse 51/2001

Langvarig sagsbehandling – Menneskerettigheder – Forlig ved Menneskerettighedsdomstolen

Menneskerettighedskonventionens artikel 6

Dansk statsborger sigtet i 1984 for overtrædelse af nogle EU-regler om vejtransport, dømt i byretten i 1987. Under ankesagen blev spørgsmål forelagt for EU-domstolen, landsrettens afgørelse faldt i 1991, hvor klageren blev idømt en mindre bøde. Højesteret stadfæstede afgørelsen i 1994. Sagen om langsommelig sagsbehandling er forligt af den danske stat med et beløb til klageren på 45.000 kr. samt "rimelige" sagsomkostninger.

Hardy Hansen mod Danmark, app. nr. 28971/95, forlig af 11/7 2000

I august 1984 blev klageren sammen med dennes fader som direktører i en vognmandsforretning sigtet for overtrædelse af nogle EU-bestemmelser om vejtransport. I juli 1997 blev selskabet fundet skyldig i overtrædelse af bl.a. hviletidsbestemmelser. Selskabet blev ikendt en bøde på 1.500 kr. Under anken var parterne enige om, at rette sagsøgte var klageren og hans fader, og Vestre Landsret idømte i oktober 1991 hver en bøde på 750 kr., efter at sagen fsva. det objektive ansvar i 1988 var blevet forelagt for EU-domstolen, som afsagde kendelse i juli 1990.

Klageren fik tredjeinstansbevilling, og Højesteret stadfæstede i november 1994 landsrettens afgørelse fsva. klageren, jfr. UfR 1995.9 H. Faderen var i mellemtiden afgået ved døden. Den 25/5 2000 modtog Menneskerettighedsdomstolen følgende brev fra klagerens advokat:

“The applicant has authorised me to make a friendly settlement proposal that the Danish Government compensates the applicant with an amount of DKK 45,000 with the addition of reasonable legal expenses. The payment can be made without any admittance of a violation of Article 6 (1)”

Den 9/6 2000 skrev den danske regerings repræsentant:

“.. I may inform you that the Government of Denmark is willing to accept the applicant’s proposal that is to say, that the Government compensates the applicant with DKK 45,000 with the addition of reasonable legal expenses.

The Government would like to emphasize that the Government’s proposal for a friendly settlement does not imply a recognition of the alleged violation of the convention.”

Menneskerettighedsdomstolen konstaterer, at forliget er indgået, jfr. artikel 39 i konventionen, og finder, at det er sket i respekt for menneskerettighederne, hvorfor sagen slettes af berammelseslisten.

Sagens gang i systemet:

Klage blev indgivet 28/4 1995 og registreret 25/10 samme år. Sagen blev 1/11 1998 henvist til domstolen, der 16/3 2000 lod den passere nåleøjjet fsva. sagsbehandlingstiden (i det nationale system). Øvrige klagepunkter, der ikke er gengivet i meddelelsen om forliget, blev ikke antaget til behandling.

Sagen kan i engelsk version findes på www.echr.coe.int under afgørelser for den 11/7 2000.

Under afgørelser den 6/7 2000 kan man sammesteds finde endnu et forlig indgået af den danske stat vedr. en civil erstatningssag om lægefejl på hospital, Skoubo mod Danmark, app. nr. 39581/98, hvor den danske stat har indvilliget i at betale 20.000 kr. samt "rimelige" sagsomkostninger til klageren. Her var sagsbehandlingstiden gennem to instanser fra 1988 til 1999.

Undertiden dukker ældre kendelser op i indsendt materiale, affødt af diskussioner på forsvarer kurser. Nedenfor en kendelse, og den er fra 1991.

Landsforeningens Meddelelse 52/2001

Vidner, sagkyndige - Tilstedeværelse under domsforhandling

Retsplejelovens § 182

Under en miljø sag ønskede anklagemyndigheden, at en myndighedsrepræsentant, som siden skulle afgive forklaring, overvære afhøringen af tiltalte. Landsretten imødekom ikke begæringen.

V.L. 7. afd. S 2679/1990, 12/12 1991

Uddrag af retsbogen:

Anklageren fremsatte begæring om, at biolog B var til stede i retten under afhøring af tiltalte.

"Forsvareren protesterede mod den fremsatte begæring. Efter drøftelse besluttede retten, at biolog B ikke må være til stede i retten under afhøring af tiltalte, jfr. retsplejelovens § 182."

Landsforeningens Meddelelse 53/2001

Beviser – Genkendelse med 100 % - Vidner

Det lyder altid så imponerende, når et vidne genkender en gerningsmand med 100% som værende en navngiven person. Det kan føre til domfældelse, med mindre nogle er så omhyggelige at efterprøve grundlaget for genkendelsen. Det kan oftest ikke rekonstrueres, i nedennævnte sag hvilede genkendelse på et videobånd, den var ikke 100%, selv om det kom til at fremgå af nogle af rapporterne. Da det viste sig, at genkendel-

sen ikke kunne være rigtig, kom det frem, at den pågældende havde en halvbror, som lignede ham meget. Herefter endte sporet blindt.

J. nr. 1700-75553-00009-00

Den 24/11 skulle der angiveligt være begået et røveri efter § 288, stk. 1, nr. 2 i et butikcenter hvor to sigtede i forening med en 3. og uidentificeret person ved vold bragte en stjålet ting i sikkerhed, idet A og C opholdt en ekspedient, men 3. personen fra kasseapparatet tilegnede sig 4.500 kr., men efterfølgende blev fastholdt af ekspedienten, hvorefter A tildelte ekspedienten et kraftigt slag i brystet. De to andre undløb, men A blev pågrebet. A erkendte at have skubbet, men nægtede tyveri eller røveri.

Forretningen havde overvågningskamera, videobåndet blev forevist for en specialafdeling af politiet i København, der havde kendskab til A og en gruppe af unge mennesker, som han færdedes med i fælles interesse om grafittimaling.

Ved gennemsyn af overvågningsvideoen udpegede specialpatruljen B og C som værende identiske med de 2 undløbne gerningsmænd. Det hedder herom i en rapport af 29/11 2000: "Patruljen fik straks mistanke til B som værende (...navn, CPRnr og adresse)."

Med C var der ingen problemer, da han blev opsøgt, erkendte han at have været i forretningen, men nægtede røveri. Den pågældende patrulje mødte ved samme lejlighed B, der ligeledes blev anholdt. Patruljen genkendte de to mænd på *gaden i København* med 100 % sikkerhed. Men det fik man ikke helt på det rene i den politiafdeling, der efterforskede røveriet. Her kom det i en rapport af samme dato til at hedde, at specialafdelingen havde anholdt B og C i København. "De anholdte med 100% sikkerhed genkendt af S-togspatruljen som værende identiske med de 2 undløbne gerningsmænd *på videofilmen.*" (udhævet her).

B nægtede at have været på stedet. Politiet rettede nu henvendelse til det firma, som havde installeret videoovervågningen. Ved gennemsyn af videoen var det ikke muligt at genkende tredjemanden ved kasseapparatet. Videobåndet var slidt. Ud fra deres påklædning og de i retten afgivne forklaringer var det muligt at identificere A og C, rapporten fortsætter:

"Af billederne fremgik det også, at 3. manden (som stjal fra kassen) som på gernings-tidspunktet er iført mørkt tøj, til forskel fra de to øvrige, var mindst et hoved højere end C og ekspedienten E."

B var i forbindelse med optagelse af foto og fingeraftryk målt til 176 cm uden sko, ekspedienten oplyste at være 182 cm. Herefter besluttede politiet straks at løslade B.

Specialafdelingen i København henledte nu opmærksomheden på Bs halvbror, der var 3 år ældre, som lignede B meget, færdedes i samme kreds omkring A og C og som var 187 cm. Man skaffede et foto af denne og arrangerede en fotokonfrontation med ekspedienten, der imidlertid ikke kunne udtage nogen blandt de 12 personer, som var indsat i fotomappen.

Politiet valgte herefter alene at gennemføre sagen mod A og C.

Landsforeningens Meddelelse 54/2001

Forsvarerbeskikkelse - Tilbagekaldelse - Klageretskendelse

Retsplejelovens § 736, jr. § 733

Berammelsesproblem i en nævningesag med flere tiltalte, der sad varetægtsfængslet, førte til, at landsretten tilbagekaldte beskikkelsen af advokat A, efter at Højesteret havde godkendt, at sagen var berammet til 9 dage i juni 2000, jfr. UfR 00.1755HK.

Klageretten stadfæstede landsrettens kendelse (og advokat A's søn blev beskikket i nævningesagen).

Den særlige Klageret, K-067-00, 8/6 2000

"Advokat A påkærer Østre Landsrets kendelse af 31. maj 2000.

Ved kæreskrift af 2. juni 2000 har advokat A kæret Østre Landsrets kendelse af 31. maj 2000 om tilbagekaldelse af beskikkelsen som forsvarer for T.

T og to andre er i samme sag tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 191. T har været varetægtsfængslet fra den 11. november 1998, de medtiltalte fra henholdsvis den 27. og 28. juli 1999, og den 1. februar 2000 blev tiltalen rejst. Den 1. marts 1999 blev advokat A beskikket som forsvarer.

Under et retsmøde den 15. februar 2000 foreslog landsretten nævningesagen berammet til 9 dage i 2. halvdel af juni 2000. De beskikkede forsvarere for de to medtiltalte erklærede sig indforstået hermed. Advokat A protesterede mod berammelsen, da hun ikke kunne give møde i hele juni måned, og påstod domsforhandlingen berammet til august-september 2000. Domsforhandlingen blev herefter ved kendelse berammet til de nævnte dage i juni 2000, hvilket blev stadfæstet af Højesteret den 17. maj 2000.

Landsretten - der fandt, at udskillelse af T's sag til senere påkendelse ikke burde ske - har begrundet kendelsen af 31. maj 2000 således:

"Efter de oplysninger, afdelingen har modtaget vedrørende de tidspunkter, væsentligt senere på året, hvor advokat A vil kunne møde, findes der som følge af advokat A's manglende mulighed for at kunne møde under domsforhandlingen ud fra retsplejemæssige hensyn at være en væsentlig hindring for sagens fremme. Når tillige hensyn tages til de medtiltaltes tarv findes det ikke forsvarligt at lade advokat A fortsætte som beskikket forsvarer for tiltalte T. Retten har ved denne vurdering tillige taget hensyn til det krav, en tiltalt efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6, stk. 3 c, har på en forsvarer, han selv har valgt, samt til samme artikels stk. 1 om kravet om "offentlig rettergang inden for en rimelig frist". I sidstnævnte henseende har retten særligt lagt vægt på, at en yderligere udsættelse af denne sag på grund af forhold, der ikke har karakter af tilvejebringelse af yderligere oplysninger (supplerende efterforskning), afhøring af vidner i udlandet eller lignende, muligt kunne anses for kritisabelt."

Anklagemyndigheden har tidligere over for klageretten nedlagt påstand om stadfæstelse af landsrettens kendelse om berømmelse af sagen.

Advokat A har anmodet om, at kæremålet tillægges opsættende virkning, og har påstået sig beskikket som forsvarer for T på ny.

Til støtte herfor har hun bl.a. anført, at T vedholdende har fastholdt ønsket om at få hende til forsvarer, og at sagen kunne gennemføres for de medtiltaltes vedkommende, selv om den blev udsat for T's vedkommende.

Østre Landsrets 15. afdeling har henholdt sig til kendelsen.

I sagens behandling har følgende medlemmer deltaget: Marie-Louise Andreasen, Peter Lilholt, Karen Feilberg, Vagn Greve og Preben Lunn.

Af de grunde, der er anført af Østre Landsret, stadfæster klageretten kendelsen.

Thi kendes for ret:

Østre Landsrets kendelse af 31. maj 2000 stadfæstes."

- oo0oo -

Advokat A's advokatsøn blev beskikket i nævningesagen.

Rettergangsfejl - Forsvarerbeskikkelse - Hjemvisning

Retsplejelovens § 733 og § 943, jfr. § 963

Landsretten hjemviste en sag til fornyet behandling ved byretten, der ikke havde haft fornødent grundlag for at nægte at beskikke T den af ham ønskede forsvarer, uanset at dette ville medføre omberammelse af domsforhandlingen. T havde ikke selv anmodet om den oprindeligt beskikkede lokale forsvarer, og anmodning om ombesikkkelse fremkom ca. 3 uger før den berammede domsforhandling. (Tillige gengivet i U 2001.720 Ø).

Ø.L. 14. afd. a.s. S-2802-00, 6/12 2000

T ankede med påstand om, at sagen blev hjemvist til fornyet behandling ved byretten, subsidiært frifindelse og mere subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Anklageskriftet var af 10/4 2000. Sagen blev den 8/5 2000 ved påtegning på anklageskriftet berammet til domsforhandling den 19/6 2000 med en af kredsens beneficerede advokater A som forsvarer.

Ved skrivelse af 29/5 2000 meddelte advokat B, at T ønskede ham beskikket som forsvarer. B bad om, at domsforhandlingen omberammedes, da han var forhindret den 19/6 på grund af andet retsmøde.

Det fremgik ikke, hvad byretten svarede, men T forklarede, at han af advokatkontoret fik telefonisk oplyst, at det ikke kunne lade sig gøre.

Ved skrivelse af 13/6 2000 til byretten gjorde T indsigelse mod, at han ikke kunne få adgang til selv at vælge sin forsvarer.

Resten er citat af landsrettens kendelse:

"Ved skrivelse af 14. juni 2000 til tiltalte meddelte retten i Helsingør, at den ikke fandt grundlag for at omberamme sagen af hensyn til domsmænd og vidner. Retten var imidlertid indforstået med at beskikke en anden forsvarer, der kunne møde på det berammede tidspunkt.

Ved skrivelse af 15. juni 2000 fastholdt tiltalte over for retten i Helsingør sit standpunkt.

Ved skrivelse ligeledes af 15. juni 2000 rettede advokat C, København, henvendelse til retten i Helsingør med anmodning om at blive beskikket som forsvarer for tiltalte, men med oplysning om, at han ikke kunne give møde den 19. juni 2000 kl. 9.30.

Retten i Helsingør meddelte den 16. juni 2000 telefonisk advokat C's kontor, at den berammede domsforhandling fastholdtes.

Tiltalte gav møde til domsforhandlingen, hvor han på ny protesterede mod, at han ikke fik lov til selv at vælge sin forsvarer. Tiltalte nægtede at udtale sig i øvrigt.

Som sagen foreligger oplyst finder landsretten, at byretten ikke har haft fornødent grundlag for at nægte at beskikke tiltalte den af ham ønskede forsvarer, uanset at dette ville medføre omberømmelse af domsforhandlingen. Landsretten har herved lagt vægt på, at tiltalte ikke selv har anmodet om beskikkelse af advokat A, og at anmodningen om beskikkelse af en anden forsvarer fremkom allerede den 29. maj 2000, ca. 3 uger før den berammede domsforhandling. Under hensyn til, at det må antages, at det var forsvarerspørgsmålet, der førte til, at tiltalte nægtede at udtale sig under domsforhandlingen i byretten, finder landsretten det rettest, at dommen ophæves, og at sagen hjemvises til fornyet behandling ved retten i Helsingør.

Landsforeningens Meddelelse 56/2001

Røveri - Forsøg - Forsæt - Aflytninger - Tolke - Beviser

Straffelovens § 21 og § 288

Tiltalt for forsøg på væbnet røveri og i byretten dømt herfor, bl.a. på grundlag af tolkeoversatte rumaflytninger. I landsretten medvirkede en anden tolk efter forsvarerens begæring. Landsretten lagde til grund, at det ikke af de stedfundne rumaflytninger fremgik, at der forelå nærmere konkretiserede planer om at begå et røveri som nævnt i anklageskriftet. Der skete derfor frifindelse i det pågældende forhold.

Ø.L. 6. afd. a.s. nr. S-2325-00, 26/1 2001

T, slovener på 20 år, og R, herboende på 23 år, var tiltalt:

T for dokumentfalsk med hensyn til pas og kørekort, hvor hans billede var isat.

Begge for overtrædelse af våbenloven ved under skærpene omstændigheder i en lejlighed at have besiddet 2 pistoler kaliber 7.65 med tilhørende magasiner og ammunition.

I forhold 3 begge for forsøg på røveri af særlig farlig karakter ved i perioden fra 9. til 21. marts 2000 at have planlagt at begå væbnet røveri over for et vekselererfirma X i den nærmeste fremtid, idet R ved udspørgen af K, der var ansat i firmaet, skaffede sig oplysninger om firmaets forretningsgange, indretninger m.v., og idet de til formålet anskaffede de i forhold 2 nævnte pistoler med tilhørende magasiner og ammunition, ligesom de i lejligheden Y drøftede den nærmere fremgangsmåde i forbindelse med røveriet, hvilket forehavende dog mislykkedes, da de blev anholdt den 21. marts om morgenen.

I forhold 4 var begge tiltalt for indbrudstyveri i en tøjbutik den 21. marts, hvor politiet kom til stede.

T erkendte dokumentfalsk, men nægtede de øvrige forhold. R erkendte våbenlovsovertrædelsen, men nægtede de øvrige forhold.

En række vidner afgav forklaring, dog tilsyneladende ikke K, selv om byretten henviser til hendes forklaring i præmisserne.

R var tidligere straffet med bøder for tyveri. Hans seneste dom var fra 1999 med overtrædelse af våbenloven og færdselsloven med fængsel i 4 måneder.

Både T og R blev dømt efter våbenloven. T havde opholdt sig i lejligheden siden sin ankomst til landet. K havde sagt, at den ene pistol var T's, og hans fingeraftryk var fundet herpå.

Dertil kom, at retten i forhold 3 lagde til grund, at de tiltalte havde haft et fælles forehavende med bankrøveriet (dissens).

I forhold 3 fandt retten efter de dokumenterede rumaflytninger, at de tiltalte i fællesskab bl.a. den 10/3 havde talt om netop den butik, hvor K var ansat, og at det under denne samtale kom frem, at de måtte have et muligt kriminelt forehavende, idet der bl.a. taltes om afhøring af alle ansatte, nøgle til boksen, hvor mange penge, der var i boksen, ligesom ordet ammunition blev nævnt.

Når dette endvidere sammenholdtes med den af K afgivne forklaring, hvor R specielt havde spurgt om kode og hvor mange penge, der var i forretningen, og hvordan pengene kom hen til forretningen (resten er citat af præmisserne):

"... finder retten efter alt det foreliggende, at de tiltalte i fællesskab nøje havde planlagt et røveri mod denne forretning, og at det efter alt foreliggende også skulle være væbnet. Da det af rumaflytningen og K's forklaring fremgår, at de tiltalte har vidst, hvor mange penge, der var i forretningen, finder retten, at de tiltalte er skyldige i overensstemmelse med den i anklageskriftet rejste tiltale. Ved strafudmålingen finder retten ikke at kunne bortse fra, at røveriforsøget bærer præg af længerevarende forudgående planlægning, og der findes derfor ikke at være nogen formildende omstændigheder."

I forhold 4 blev de tiltalte fundet skyldige, der havde dels været et vidne, dels videoovervågning af de tiltaltes adfærd forud for anholdelsen.

R blev som planlægger og initiativtager idømt fængsel i 3 år. T fængsel i 2 år og 8 måneder samt udvisning for bestandig.

Sagen blev anket med påstand om frifindelse i forhold 3 og for T tillige frifindelse i forhold 2. Anklagemyndigheden påstod skærpeelse.

K's forklaring blev dokumenteret i medfør af RPL § 965 c, stk. 4.

Landsretten udtalte:

"Ad forhold 2.

Det kan lægges til grund, at tiltalte T opholdt sig i lejligheden Y, hvor pistolerne med tilhørende ammunition blev fundet den 28. marts 2000. Efter K's forklaring sammenholdt navnlig med, at T's fingeraftryk er fundet på en af pistolerne, findes det godtgjort, at de tiltalte sammen var i besiddelse af de 2 pistoler. T findes herefter skyldig i dette forhold.

Ad forhold 3.

Efter bevisførelsen findes det ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed godtgjort, at de tiltalte, da de blev anholdt, havde truffet beslutning om fuldbyrdelse af et røveri som beskrevet i anklageskriftet.

Det bemærkes, at besiddelsen af de 2 pistoler og den udspørgning af vidnet K, der har fundet sted, ikke i sig selv er tilstrækkeligt bevis, når henses til, at det ikke af de stedfundne rumaflytninger fremgår, at der forelå nærmere konkretiserede planer om at begå et røveri som nævnt i anklageskriftet. De tiltalte frifindes derfor i dette forhold.

Straffen fastsættes for T til fængsel i 6 måneder. T udvises efter udlændingelovens § 24, nr. 2, med indrejseforbud gældende i 5 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 2.

Straffen fastsættes for R til fængsel i 8 måneder.

I øvrigt stadfæstes dommen.

De tiltalte har været fortsat frihedsberøvet under anken."

- oo0oo -

Forsvareren tilføjer:

"Sagen illustrerer meget vel betydningen af at have en anden tolk til at tolke i retten end den tolk, der har gennemført oversættelse af aflytninger. Ved landsrettens behandling af sagen blev der efter nogen diskussion anvendt en anden tolk, som konstaterede nye nuancer og desuden enkelte betydningsfulde fejltolkninger. Resultatet blev en frifindelse i Landsretten og 2 særdeles tilfredse klienter."

- oo0oo -

Redaktøren tilføjer, at det nok ikke alene var nye oversættelser, der hidførte det ændrede resultat, men også en ændret vurdering af kravene til forsæt, når der er tale om drøftelser på et tidligt stadium.

Landsforeningens Meddelelse 57/2001

Skatteunddragelse - Aktieavancer - Tilregnelser

Skattekontrollovens § 13

I 1998 iværksatte Ligningsrådet en landsdækkende kontrolundersøgelse af aktiehandlere foretaget i indkomstårene 1996 og 1997. Undersøgelsen viste, at 1/4 af skatteyderne ikke havde opgivet skattepligtige aktieavancer. Der er vist ikke nogen fast linie for, hvornår bødekraft er rejst, og retspraksis synes heller ikke at følge nogen fast linie. Nedenfor er gengivet 3 sager.

1) Retten i Viborg, SS 507/00, 19/1 2000

T på 65 år var tiltalt for overtrædelse af skattekontrollovens § 13, stk. 2, ved af grov uagtsomhed i sine selvangivelser for 1996 og 1997 at have angivet sin indkomst for

lavt med i alt 103.342 kr., der vedrørte fortjeneste ved salg af aktier, hvorved det offentlige blev unddraget skatter for i alt 34.569 kr.

Der var påstand om bødestraf.

T var ustraffet og gjorde gældende, at der alene forelå simpel uagtsomhed.

I det følgende redegør dommen for udfaldet af de foretagne kontrolundersøgelser, der havde resulteret i en samlet nettoforhøjelse i indkomstgrundlaget på i alt 564 mill. kr. Man foreslog en forenkling af reglerne i aktieavancebeskatningsloven.

Ca. 1/4 af private aktieinvestorer fik deres ansættelse ændret. "Der er i en del tilfælde rejst krav om bøder. Provenuet heraf er endnu ikke endelig opgjort, og derfor ikke medtaget i undersøgelsens resultat."

Det var især personer omfattet af "printerselvangivelse", der ikke var gode til at huske at selvangive aktieavancer og udbytte. "Det er dog den generelle opfattelse, at specielt lønmodtagere og pensionister ikke har undladt aktieavancerne med vilje, men at de har haft utrolig vanskeligt ved at forstå opgørelsesreglerne ..."

Konkret i nærværende sag havde Told & Skat fremsendt et bødeforlæg på 15.000 kr. "Bøden er nedsat i forhold til takstbøden, som er 19.000 kr. Nedsættelsen er foretaget som følge af, at De troede fortjenesten ved salg af aktierne var skattefri efter 3 års ejertid ..." ¹⁾

Rettens bemærkninger:

"Det lægges til grund, at tiltalte ikke tidligere har handlet med aktier, og at han ikke gennem sit arbejde i en bank var bekendt med reglerne omkring beskatning af aktieavancer.

På grund af den af Ligningsrådet gennemførte undersøgelse må det antages, at 1/4 af private aktieinvestorer i 1996 og 1997 har fået deres ansættelser ændret på grund af fejl i selvangivelsen, der i stor udstrækning skyldes de komplicerede regler på området. Det må antages, at skattemyndighederne kun i en del tilfælde har rejst krav om bødestraf. Endelig bemærkes det, at Ligningsrådets undersøgelse støtter en snarlig ændring af reglerne på området.

---

¹⁾ Det var de også forud for 19/5 1993.

Under disse omstændigheder findes tiltaltes udeholdelse af aktieindkomst ikke at burde bedømmes som strafbar grov uagtsomhed, hvorfor tiltalte frifindes."

Det offentlige skulle bære sagens omkostninger.

2) Retten i Viborg, SS 386/00, 30/10 2000

T på 60 år var tiltalt for overtrædelse af skattekontrollovens § 13, stk. 2, ved af grov uagtsomhed i sin selvangivelse for 1997 at have angivet sin skattepligtige indkomst for lavt med i alt 253.603 kr., der vedrørte fortjeneste ved salg af aktier, hvorved det offentlige blev unddraget skatter for i alt 93.285 kr.

Der var påstand om en bødestraf på 75.000 kr.

T nægtede sig skyldig. To vidner afgav forklaring.

Resten er citat af byrettens dom:

"Tiltalte har erkendt at beløbet ikke er opgivet, men har bestridt, at forholdet kan karakteriseres som groft uagtsomt. Han troede, at fortjeneste ved salg af aktier, som han havde ejet i mere end 3 år var skattefri, og han har ikke læst vejledningen til selvangivelsen.

I anden række har han anført, at straf skal bortfalde, fordi han har anmeldt sig selv. Han bestrider at have erfaret, at Told og Skat var i gang med en kontrol af aktiehandler, og han har ikke læst, hvad der stod på årsopgørelsen fra sin bank.

I tredje række har han gjort gældende, at straffen skal bortfalde eller nedsættes, da han har været i undskyldelig uvidenhed om skattepligten, jf. straffelovens § 84, stk. 1, nr. 3.

Retten bemærkninger:

Retten lægger til grund, at tiltalte havde ejet aktierne i en årrække, at de blev solgt efter råd fra tiltaltes bankrådgiver som led i en almindelig formueforvaltning, og at provenuet blev geninvesteret.

Retten lægger endvidere til grund, at fortjenesten ved aktiesalget ikke blev opgivet på selvangivelsen, som tiltalte selv udfyldte. Da det fremgår af vejledningen til selvangivelsens rubrik 62, at en fortjeneste skal opgives, kan tiltalte ikke have været i und-

skyldelig uvidenhed om, at fortjenesten var skattepligtig. Retten mener, at forholdet må karakteriseres som groft uagtsomt, jf. skattekontrollovens § 13, stk. 2.

Tiltalte henvendte sig selv til skattemyndighederne i marts 1999 efter at en bekendt havde fortalt, at aktiefortjeneste var skattepligtig. Retten mener ikke, at selvanmeldelsen kan medføre strafbortfald. Retten lægger herved vægt på, at der på årsopgørelsen for 1998 fra BG bank, som tiltalte modtog i januar 1999, stod anført, at Told og Skat havde meddelt, at de gennemførte kontrolundersøgelser af aktiehandler for indkomståret 1997, og at banken derfor ville aflevere oplysninger om alle aktiehandler fra dette indkomstår i løbet af februar måned 1999. Tiltalte måtte derfor have haft en sikker formodning om, at den manglende angivelse under alle omstændigheder ville blive opdaget af Told og Skat.

Der findes ikke grundlag for at fravige den sædvanlige praksis for bødens størrelse. Bøden fastsættes herefter til 75.000 kr., jf. skattekontrollovens § 13, stk. 2.

Forvandlingsstraffen er hæfte i 30 dage."

3) Retten i Viborg, SS 614/99, 10/4 2000

T (hvis alder er udstreget på domsudskriften) var tiltalt for overtrædelse af skattekontrollovens § 13, stk. 2, jfr. stk. 1, ved i sin selvangivelse for 1997 groft uagtsomt at have angivet sin aktieindkomst for lav med 149.874 kr., idet han ikke selvangav fortjeneste ved salg af aktier, hvorved det offentlige blev unddraget 50.975 kr. i skat.

Der var påstand om bødestraf. T nægtede sig skyldig. Et vidne fra Told & Skat afgav forklaring.

Resten er citat fra byrettens dom:

"Der har været fremlagt tiltaltes selvangivelse for 1997, fondsnotaer, tiltaltes årsopgørelse depot fra banken fra 31. december 1993 og uddrag af sagens bilag 2, der er Silkeborg Kommunes forslag til ændret skatteansættelse for 1997.

Rettens bemærkninger:

Det er ubestridt, at tiltalte har tilsidesat sin pligt til at angive sin aktieindkomst på 149.874 kr. til Silkeborg Kommune i indkomståret 1997.

Tiltalte har ikke en uddannelse eller et arbejde, der skaber særlige forudsætninger for at kunne udfylde en selvangivelse korrekt. Det må således efter bevisførelsen lægges til grund, at tiltalte var af den opfattelse, at aktieavancen, ved salg af aktier med en ejertid på mere end 3 år, var skattefri. Samtidig oplyste tiltaltes bank ikke tiltalte om de skattemæssige konsekvenser af aktiesalget, da banken forestod det praktiske vedrørende salg af aktier, og indfrielse af højtforrentede lån i tiltaltes hus. Retten lægger til grund, at tiltaltes manglende selvangivelse er at betragte som en enkeltstående fejl - en fejl, der vedrører en ikke ukompliceret retsforordning inden for skattelovgivningen.

Under disse særlige omstændigheder kan tiltaltes udeholdelse af en skattepligtig aktieindkomst ikke bedømmes som udslag af strafbar grov uagtsomhed. Tiltaltes handling kan alene betegnes som simpelt uagtsomt, for hvilket der ikke kan straffes.

På den baggrund frifindes tiltalte."

Det offentlige skulle betale sagens omkostninger.

Landsforeningens Meddelelse 58/2001

Røveri - Strafudmåling

Straffelovens § 288

T på 39 år idømt 1½ års fængsel for røveri i juvelerbutik, hvor han med attrappistol skaffede sig et udbytte af værdi på 675.000 kr. Retten lagde udover udbyttets størrelse vægt på, at forberedelse og gennemførelse i nogen grad fremstod som en desperat handling, der ikke nøje var planlagt.

Københavns Byrets 30. afd. nr. 23351/00, 26/9 2000

T på 39 år var under en tilståelsessag tiltalt efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved en eftermiddag at have frataget personalet i en juvelerbutik ure til en værdi af kr. 675.000, idet T fuldmaskeret indfandt sig, forlangte at personalet skulle blive, hvor de var, gik frem mod en glasmontre, fremtog en pistol, hvorefter han med et medbragt koben knuste montren, borttog urene, gik mod døren, rettede pistolen mod personalet og forlangte, at de skulle blive, hvor de var, og undløb.

Han blev pågrebet samme dag. Han var ikke tidligere straffet af betydning for sagen.

Retten bemærkede:

"Ved tiltaltes uforbeholdne tilståelse, hvis rigtighed bestyrkes ved de i øvrigt foreliggende oplysninger, findes det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1 til fængsel i 1 år og 6 måneder.

Retten har ved strafudmålingen på den ene side lagt vægt på, at der er tale om et røveri begået mod en juvelerforretning med et betragteligt udbytte, og på den anden side tillagt det betydning, at røveriet både med hensyn til forberedelse og gennemførelse i nogen grad fremstår som en desperat handling, der ikke var nøje planlagt."

Remedierne ved røveriet, herunder en attrappistol, blev konfiskeret.

Landsforeningens Meddelelse 59/2001

Kriminalregisteret - Sædelighedsforbrydelser

Efter den nye bekendtgørelse nr. 218 af 27/3 2001 om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister (Kriminalregisteret) er der i Kapitel 7 om "Videregivelse af særlige oplysninger" bestemt følgende:

"§ 36. Rigspolitechefen kan efter begæring til brug for ansættelse eller beskæftigelse af personer, der som led i ansættelsen eller beskæftigelsen har en direkte kontakt med børn under 15 år, videregive oplysninger fra efterforskningsdelen om afgørelser, som er eller har været optaget i afgørelsesdelen, og som omfatter overtrædelse af straffelovens § 222, § 222, jf. §§ 224 og 225, og § 235 samt om overtrædelse af §§ 210 og 232, hvis forholdet er begået mod et barn under 15 år.

Stk. 2. Videregivelse af oplysninger efter stk. 1 kan kun ske efter samtykke fra den, oplysningerne angår. § 16, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. I forbindelse med Rigspolitechefens videregivelse af oplysninger efter stk. 1 skal det tydeligt fremgå, at en uberettiget videregivelse af oplysningerne kan straffes.

Stk. 4. Ved skriftlig henvendelse til Rigspolitechefen kan en person få meddelelse om oplysninger, der er videregivet om den pågældende efter stk. 1."

Bekendtgørelsen trådte i kraft den 1/4 2001.

Flygtningenævnet - Virksomhedsregnskab

Alle offentlige institutioner skal jo til at ligne det effektive erhvervsliv og udgiver derfor virksomhedsregnskaber.

Man må håbe, at Flygtningenævnet ikke går konkurs, selv om kundeunderlaget ikke har svaret til det budgetterede.

Det fremgår af virksomhedsregnskabet 2000, at Flygtningenævnet i løbet af året har modtaget prognoser for sagstilgangen fra Udlændingestyrelsen. Prognoserne har imidlertid kun i mindre omfang kunnet anvendes til sagsstyring i nævnet, da antallet af afgjorte sager i styrelsen i perioden har været væsentligt lavere end forudsat i styrelsens prognoser.

Det har på den anden side ført til, at det for de fleste sagstyper har været muligt at komme længere ned end de stillede mål for sagsbehandlingstider. Målet for nye spontansager afgjort på mundtligt nævn var således sat til 120 dage, men kom ned på 96 dage.

Vil man vide, hvilke lande det kan være gavnligt at holde sig ajour med, er der også side 10 en liste over nationalitetsfordelingen i 2000 vedrørende nye spontansager.

Land	Sager	Personer
FRY	313	633
Iran	88	133
Afghanistan	87	141
Bosnien-Hercegovina	85	157
Armenien	75	167
Irak	54	70
Stl. Palæstina	43	62
Rusland	31	50
Andre lande	335	481
I alt	1.111	1.894

Vil man læse mere om det økonomiske, henvises til internetadressen www.fln.dk.

Kriminalforsorgens Oversigt over domme til samfundstjeneste 2000, Straffelovens § 62

Kriminalforsorgen har i juni 2001 udsendt 3. bind af de gule oversigter, der nu indeholder referater af 1.214 endelige domme med vilkår om samfundstjeneste.

Fra bind 1 kan man notere sig, at det nu (igen) er muligt at få samfundstjeneste for **forsikringsbedrageri**, således en ØL-dom side 4 på 90.000 kr., en VL-dom side 10 på 74.000 + 394.000 kr. (sidstnævnte beløb forsøg) og ligeledes en VL-dom på 173.000 side 23.

Socialbedrageri på ca. 400.000 kan ligeledes føre til samfundstjeneste. Man må således konstatere, at der ikke længere er helt de samme skarpe (og til dels ulogiske) sondringer i strafudmålingen inden for de forskellige typer af bedrageri ²⁾.

Der er en række domme i det følgende om databedrageri ved at foretage telefonopkald på "hjemmegenererede amerikanske calling-cards". Kriminaliteten fornyer sig jo bestandig.

Læs side 37, for hvor store beløb man kan svindle og stadig få samfundstjeneste i en dom fra retten i Rudkøbing. Havde det nu været en selskabstømmer, var han næppe sluppet så billigt!

I bind 3 finder man afsnittet om **voldsdomme**. Af dem er der 237 (188), heraf 17 (20) landsretsafgørelser. Tallene i parentes er fra oversigten i 1999. Læser man dommene, kan det undertiden være vanskeligt at forstå, at andre voldsdomme af tilsyneladende tilsvarende karakter skal ende med ubetinget frihedsstraf.

Det fremgår af forordet, at man ikke har taget de samfundsdomme med, der som følge af lovændringen pr. 1/7 2000 er afsagt i banale spritkørselssager. Der er imidlertid medtaget afgørelser, hvor der trods kvalificerende omstændigheder som alvorlig personskade, kørsel i brugstjålet køretøj eller lignende, alligevel er givet samfundstjeneste.

Læs oversigterne og blive klogere!

---

²⁾ Se Lf.Medd. 93/1996.

Konfliktråd

I Det Kriminalpræventive Råds nyhedsbrev nr. 7 2001 oplyses det bl.a., at mægling nr. 100 er foretaget. Det foregik i Rådets nye lokaler i Glostrup og drejede sig om vold i forbindelse med en fodboldkamp på Brøndby stadion.

Der er udarbejdet en ny folder om konfliktråd, som politiet udleverer til ofre og gerningsmænd i de af forsøget omfattede politikredse, Glostrup, Roskilde og Ringsted.

Side 11 ff i nyhedsbrevet gennemgås kort en række domme, der i præmisserne tager stilling til gennemførelsen af konfliktråd.

Fra efteråret 2001 kan alle statsamter i Danmark tilbyde mægling til forældre, der er uenige i forældremyndigheds- og samværssager.

Det Kriminalpræventive Råds hjemmeside er www.crimprev.dk.

Kriminalistisk Årbog

Årbogen på 192 sider indeholder artikler fra Det retsvidenskabelige Institut D ved Københavns Universitet, herunder "om nogle af EU-rettens paradoksale konsekvenser for dansk strafferet" af Thomas Elholm, og "Hvorfor stiger antallet af bankrøveri-er?" af Peter Kruize.

Jørn Vestergaard bidrager med to artikler, "Moderne gladiatorer: Trads & Thorsen i byretten" og "Ungdomssanktioner".

Gladiatorartiklen hører bestemt til de læseværdige artikler. Forfatteren forholder sig bl.a. kritisk til landsrettens beslutning om, at der skulle filmes fra domsafsigelsen, se s. 166 f.

Artiklen om ungdomssanktioner kan også anbefales. Der rejses en række spørgsmål om det hensigtsmæssige i, at lange anbringelsestider kan bevirke en øget ophobning på de relevante anbringelsessteder af vanskelige unge og dermed udsigt til, at klimaet på institutionerne bliver barskere, med hvad det kan give af følgevirkninger for medindsatte og personalet.

Årbogen forhandles via Studenterbogladsen, Studiestræde 3, 1455 København K, tlf. 35 32 33 80. Pris kr. 98,00.

Kriminalforsorgens Årsberetning 2000

Årsberetningen på 88 sider på glittet papir og store farvefotos beskriver bl.a., at der er nedsat 40 projektgrupper med henblik på bl.a. at ændre organisationsstrukturen.

I Samfundstjenesteafdelingerne har man - glædeligt - haft større tilgang end forventet.

Man er ved at projektere et nyt lukket fængsel i Horsens, der forventes klar til brug inden udgangen af 2005.

Man er i gang med, eller har foretaget større ombygninger i forskellige arresthuse og har øget sikkerheden i de lukkede fængsler, bl.a. Vestre Fængsel.

Kriminalforsorgen har en hjemmeside, www.kriminalforsorgen.dk.

Flygtningenævnet, Årsberetning 2000

Flygtningenævnets Formandskab har udgivet sin 9. beretning på 267 sider.

I forbindelse med udgivelse af beretningen for 1999 åbnede Flygtningenævnet i juli måned 2000 sin hjemmeside på www.fl.n.dk. Hjemmesiden vil i løbet af 2001 blive udbygget med bl.a. statistiske oplysninger om sagsproduktion og sagbehandlingstider.

Kapitel 4 i beretningen omhandler grundlaget for og behandlingen af asylsager. De følgende to kapitler udvalgte asylretlige problemstillinger, herunder f.eks. tortur samt Det tidligere Jugoslavien. I kapitel 7 praksis i spontansager opdelt efter ansøgerens nationalitet, 33 lande. Kapitel 8 betydningen af kriminelle forhold begået her i landet, også illustreret med eksempler fra nævnets praksis.

Beretningen er uundværlig for advokater, der arbejder med asylsager. Den kan gennemses på den ovennævnte hjemmeside eller bestilles ved henvendelse til Statens Information, Kigkurren 10, Postboks 1300, 2300 København S, tlf. 33 37 92 00.

Danmarks Domstole - Visioner og værdier

Det er ikke alle, der læste Aktuelt - et dagblad med en ret begrænset læserskare. Derfor påtager redaktøren af nærværende hæfte, der stadig udgives, at udbrede domstolenes visioner, således som de bl.a. er kommet til udtryk i en artikel i Aktuelt den 2/1 2001:

"Domstolenes visioner og værdier

- Danmarks domstole - det vil sige retterne og Domstolsstyrelsen - har udarbejdet nye målsætninger.
- Vision:
- "Danmarks Domstole er en højt respekteret og tillidsskabende organisation, der løser sine opgaver med højeste kvalitet, service, effektivitet. Danmarks Domstole værner om retssamfundet og er det tidssvarende og primære forum for konfliktløsning."
- Værdier:
"Det enkelte menneskes ret til en respektfuld behandling. Uafhængighed i den dømmende funktion af hensyn til retssikkerheden. Ansvarlighed og troværdighed i alle forhold. Åbenhed, dialog og samarbejde."
- Resultatet af målsætningerne skal være et "velfungerende retssystem med en effektiv ressourceudnyttelse".